
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Gimeno Alsina, Marta; Viladot, Laia, dir. La influència de la vivència corporal en la representació gràfica de la música en infants de 5-6 anys. 2014. 18 pag. (847 Grau en Educació infantil)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/122733>

under the terms of the license

LA INFLUÈNCIA DE LA VIVÈNCIA CORPORAL EN LA REPRESENTACIÓ GRÀFICA DE LA MÚSICA EN INFANTS DE 5-6 ANYS

Marta Gimeno i Alsina
Universitat Autònoma de Barcelona

Resum

La multimodalitat possibilita una major vivència i interiorització entorn un fenomen, a la vegada que els diferents llenguatges són una eina clau per comprendre l'organització dels infants entorn el fenomen. En aquest treball s'estudien les representacions gràfiques de 14 infants, 7 dels quals han vivenciat una peça musical de manera lliure i els 7 restants l'han vivenciat seguint el moviment corporal proposat per l'adult. Les dades posen de manifest una diferència notòria entre ambdós grups, existint una clara representació corporal en el grup que ha vivenciat la música seguint el moviment corporal proposat per l'adult. Aquest fet pot ser interpretat en clau d'una major interiorització i presa de consciència del cos quan s'ofereix una coreografia per a l'audició musical.

Paraules clau: representació gràfica, moviment corporal, audició musical.

Abstract

Multimodality allows a greater internalization environment and experience a phenomenon, while the different kinds of languages are an essential factor for understanding the organization of the children around this phenomenon. In this project I studied graphic representations of 14 children, 7 of them were experiencing a piece of music for free and the remaining 7 were experiencing the motion proposed by the adult. The result shows a significant difference between the two groups: there is a clear body representation in the group that is experiencing the music using the body movements proposed by the adult. This can be interpreted in terms of greater awareness and internalization of the body when offered a dance audition for the musical.

Key words: graphical representation, body movement, musical audition.

Per poder estudiar la influència de la vivència corporal en la representació gràfica de la música en infants de 5-6 anys hem de tenir en compte que l'educació integral de l'escolta comporta, tal com defensen Malagarriga i Valls (2003) posar a l'infant en contacte amb l'obra musical de dues maneres complementàries: en la seva globalitat, i ressaltant elements del llenguatge musical. L'escolta de la música en la seva globalitat és l'exteriorització de les possibilitats expressives de la música i contribueix a enriquir la seva formació a tots nivells: emocional, afectiu, psíquic, intel·lectual, etc. Mentre que l'escolta ressaltant elements consisteix en fer evidents certs elements de la peça musical, mitjançant l'expressió corporal. Ambdues aproximacions a l'escolta permeten que l'infant percebi la música en tota la seva globalitat.

Dibuix i organització mental

Leal (2006) exposa que l'observació d'un fenomen o una situació determinada suscita d'immediat a una activitat interna, representacional, que té com a objectiu comprendre el que s'observa, fer-s'ho propi en el sentit cognitiu i socio-afectiu del terme. La forma d'indagar les representacions mentals del subjecte acostuma a ser a través d'allò que aquest expressa mitjançant el llenguatge o un altre sistema de comunicació. La simbolització és un mitjà que ens permet comprendre les estructures mentals dels infants entorn un fet. El dibuix, en concret, és un sistema de simbolització molt útil i interessant per indagar les representacions dels individus.

Tal i com mostren alguns treballs previs, al llarg del procés de realització d'un dibuix, l'infant va reelaborant la imatge mental preexistent, ja que l'activitat representacional no té lloc únicament en el procés d'elaborar el projecte intern d'allò que es va a expressar amb el llapis, sinó també durant el propi procés de realització (Leal, 2006).

Esquema corporal

Per l'infant el seu cos és el mitjà més adequat per comunicar-se amb el món exterior, és un vehicle d'estructuració mental. És gràcies a les sensacions percebudes, els moviments realitzats i el reconeixement corporal que és possible un coneixement precís de si mateix (Cortés i Romero, 2012).

L'esquema corporal es descriu com el coneixement i representació simbòlica global del propi cos. J. Le Boulch (1977) defineix l'esquema corporal com la intuïció global o coneixement immediat del nostre cos, ja sigui en estat de repòs o en moviment, en funció de la interrelació de les seves parts i, sobre tot, de la seva relació amb l'espai i els objectes que ens envolten. L. Picq i P. Vayer (1977) expressen que l'esquema corporal és l'organització de les sensacions relatives al propi cos en relació amb les dades del món exterior.

Bassedas, Huguet i Solé, (2007) defensen que la construcció de l'esquema corporal s'inicia a partir dels dos anys, gràcies a les experiències relacionades amb el cos, les quals permeten anar coneixent el propi cos i les seves possibilitats. Cap

als cinc anys s'inicia una presa de consciència del cos, una interiorització que permetrà representar-lo més acuradament i situar-lo en el temps i l'espai de manera més precisa.

Moviment corporal

A través del moviment corporal l'infant va prenent consciència del seu propi cos, les seves capacitats i possibilitats, a la vegada que va construint coneixements de l'esquema corporal. Alsina, Díaz i Giráldez (2008:83) exposen que "el moviment corporal està molt present en diferents activitats relacionades amb la música i permet vivenciar de manera més profunda característiques de la música per tal d'exterioritzar aspectes reconeguts i manifestar, a través del cos, emocions que produeixen la seva audició. El moviment corporal és considerat un mitjà d'expressió per la gradual construcció de coneixement en l'educació musical".

Per tant, el moviment corporal és d'especial rellevància, ja que constitueix una forma d'exterioritzar les possibilitats de la música i, permet visualitzar els elements musicals mitjançant l'ús de moviments i coreografies en les que l'infant sincronitza els moviments amb la música.

Multimodalitat

Per una millor comprensió de la música, no hem de perdre de vista la importància que ocupen els diferents llenguatges per fer possible la realització d'un esquema mental més reeixit. Com diuen Malagarriga, Gómez i Viladot (2010:70) "el llenguatge corporal és una eina fonamental que ens ha de permetre la representació i l'expressió dels elements que la música conté, fent un enllaç amb el que els altres llenguatges també poden representar i concretar".

Piazza (2007) defensa que les connexions entre els diferents llenguatges són la base per l'aprenentatge i la comprensió. Bassols (2003) citat a Pérez (2008) manifesta que les propostes pedagògiques relacionades amb els diferents llenguatges (corporal, plàstic, musical, etc.) propicien una educació més propera a l'infant, que esdevé més connectada amb la realitat perquè parteix de l'expressió de les seves inquietuds, necessitats i interessos.

Així doncs, mentre el llenguatge corporal i visual i plàstic contribueixen a la vivència, l'experimentació, la simbolització i la representació de les accions; el llenguatge verbal és el punt d'unió de les altres formes d'expressió. "És l'eina per explicar les accions i intencions, expressar vivències i sensacions, explicar i concretar idees musicals[...]. Permet «posar nom» a tot allò que ens representem i fa de regulador de l'activitat pròpia i conjunta" (Malagarriga, Gómez i Viladot, 2010:71).

La música utilitza el moviment corporal com a recurs pel tractament dels seus continguts específics. És una elecció conscient de l'adult el fet d'incloure, dins la seva planificació didàctica, una activitat tan vital com el moviment corporal, unes vegades espontani, i altres, dirigit per ell (Alsina, Díaz i Giráldez, 2008). És gràcies

a la connexió entre el llenguatge musical, corporal, plàstic i verbal que ens podrem apropar a la representació que ha interioritzat l'infant entorn la música.

D'aquí, sorgeix el nostre interès per investigar com influencia, en les representacions gràfiques dels infants, el fet de dur a terme una activitat amb moviment corporal espontani o bé amb moviment corporal dirigit.

PREGUNTES D'INVESTIGACIÓ

Prenent com a referència el fonament teòric exposat, i amb la finalitat d'explorar com influencia el tipus de vivència corporal (guiada o lliure) en les produccions gràfiques de la música, ens plantegem les següents preguntes:

- Quines són les produccions gràfiques dels infants que vivencien la música de manera lliure? I dels que tenen algun tipus de guia per part de l'adult?
- Existeix alguna diferència notòria entre aquests dos grups?

OBJECTIUS DEL TREBALL

- a) Estudiar les representacions gràfiques dels infants sobre la peça musical «fòssils» del *Carnaval dels animals*, de C. Saint-Saëns, després de vivenciar-la corporalment.
- b) Analitzar si hi ha diferències entre els elements representats en les produccions dels infants amb vivència corporal guiada i els infants amb vivència corporal lliure.

METODOLOGIA

Per fer possible l'assoliment dels objectius, així com donar resposta a les preguntes que guien la investigació, s'ha realitzat un disseny que permet comparar els dos grups d'intervenció, seguint el següent procés: 1) dur a terme una breu intervenció didàctica, recollint dades gràfiques (produccions dels infants) i visuals (observació i enregistrament de vídeo); 2) analitzar les dades recollides a nivell grupal, individual i comparar-les per extraure conclusions.

Participants

La mostra participant a l'estudi ha estat una classe de 14 infants, d'entre 5 i 6 anys, d'una escola pública de Polinyà, al Vallès Occidental. Per fer l'estudi s'ha dividit el grup classe en dos.

Grup d'infants que viu la música de manera lliure: 7 infants.

Grup d'infants que segueix el moviment corporal proposat per l'adult: 7 infants.

Intervenció didàctica

La intervenció didàctica va consistir en una intervenció de dues sessions, en dos dies diferents, realitzades en una sala àmplia i lliure d'obstacles. Les sessions

es van realitzar de manera individual amb cada un dels grups, primer un i després l'altre. A la primera sessió, es va dur a terme una presentació inicial de l'adult que guiaria la intervenció, ja que era desconegut pel grup d'infants; i una introducció de la peça musical «Fòssils» del *Carnaval dels animals*, de C. Saint-Saëns; fent coneixedors als infants de dades com l'autor i el títol de l'obra. Seguidament, es va procedir a l'audició de la peça, tres vegades: al grup amb vivència lliure els infants van escoltar la música mentre es desplaçaven lliurement per l'espai, tot posant al seu abast mocadors perquè, si ho desitjaven, poguessin interactuar-hi; al grup amb vivència guiada els infants van escoltar la música tot seguint el moviment corporal proposat per l'adult (Figura 1).

Estructura peça musical «fòssils» del *Carnaval dels animals*, de C. Saint-Saëns: **ABACA**

- A:** Caminem cap endavant i cap endarrere.
- B:** Balancegem cap als costats mentre es mouen les mans. Fem una rotllana i caminem cap un costat.
- A:** Caminem cap endavant i cap endarrere.
- C:** Movem el mocador seguint la melodia.
- A:** Caminem cap endavant i cap endarrere.
- Salutació final.

Figura 1: Proposta de moviment corporal per la peça musical «fòssils» de C. Saint-Saëns.

A la segona sessió, realitzada un altre dia, es va anticipar als infants que després d'escoltar la peça l'haurien de dibuixar per saber quina obra era, i es va escoltar novament la peça musical (repetint el procediment del dia anterior amb cada grup d'infants). A continuació, es va donar als infants la consigna següent: “dibuixeu la música perquè després un altre nen o nena pugui saber quina és” i es va oferir als infants retoladors de diferents colors i un full blanc Din-A 4 perquè representessin la música. Un cop finalitzada la producció gràfica es va fer una entrevista individual amb cada infant amb preguntes com: *Què has dibuixat?* i *Perquè?* per tal que, mitjançant el llenguatge verbal, expressessin i posessin nom a les seves produccions.

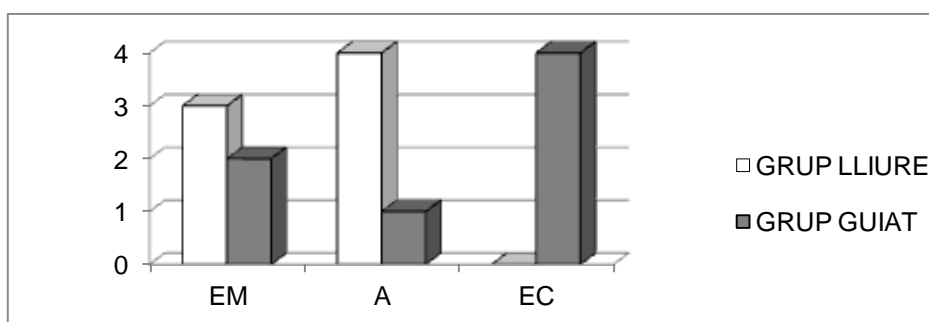
ANÀLISI DE DADES I INTERPRETACIÓ DE RESULTATS

L'anàlisi de dades s'ha realitzat a partir de la triangulació de dades entre l'observació per part de l'adult que guiava la sessió; la producció gràfica dels infants i l'entrevista individual realitzada; i l'enregistrament en vídeo dels moviments corporals dels infants. Un cop realitzada la triangulació de dades de cada participant, s'han establert tres grans tipologies, dins les quals s'engloben les produccions dels infants, que ens ajuden a trobar resposta a les preguntes d'investigació inicials.

A continuació es presenta una visió global de les dades on trobem classificades, totes les produccions, en tres grans tipologies:

- a) Les que presenten elements musicals. (EM)
- b) Les que no presenten elements ni musicals ni corporals. (A)

c) Les que presenten únicament elements corporals. (EC)

La gràfica anterior ens mostra la classificació de les produccions gràfiques dels infants, en funció de les tipologies establertes, diferenciades entre el grup de vivència lliure i el de vivència guiada. Observem que, respecte la categoria de produccions gràfiques en les que apareixen elements musicals (EM), en ambdós grups s'han representat elements musicals en les seves produccions, sent major el nombre de produccions en el grup lliure que en el guiad. Pel que fa a la categoria de produccions amb altres elements (A), no relacionats amb la música, veiem que en el grup lliure quatre casos han realitzat produccions d'aquesta categoria, mentre que en el grup guiad només s'ha donat un cas. La diferència més notòria l'observem en la categoria de produccions amb elements corporals (EC), on hi trobem quatre produccions al grup guiad i cap en el grup lliure. Podríem dir, doncs, que mentre que en el grup lliure en la majoria de produccions s'han representat elements no musicals, en el grup guiad predominen les produccions gràfiques que presenten elements corporals.

Seguidament entrarem a analitzar de manera més detallada, i acompanyada amb exemples representatius, les tres tipologies citades anteriorment. Per fer-ho possible analitzarem, de cada categoria, les produccions del grup que ha vivenciat el moviment de manera lliure, les del grup que ha vivenciat el moviment de manera guiada per l'adult i realitzarem una comparació entre ambdós grups.

Representació gràfica amb elements musicals (EM)

Figura 2: Elefant acompanyat de notes musicals que simbolitzen la peça musical. (grup lliure)

Figura 3: En el dibuix es representa la pantalla tàctil, on es reproduïa la peça musical. (grup guiad)

En el grup lliure trobem tres casos en els que apareixen notes musicals en les produccions dels infants, de forma arbitrària. En dos casos manifesten que les notes musicals representen la peça, no obstant, les notes van acompanyades d'altres elements sense cap tipus de relació amb la música, purament estètics. Un exemple el trobem en el cas de la figura 2, on l'infant col·loca notes perquè l'adult pugui reconèixer l'audició, però no tenen correspondència, ni verbal ni gràfica, amb cap aspecte de la peça musical. En el tercer cas les notes musicals representades no tenen cap relació amb la peça presentada, però van relacionades amb la part emocional, ja que quan se li pregunta a l'entrevista què ha dibuixat exposa:

Es un niño que está triste y cuando suena la música del clarinete, mira (dibuixa una boca contenta). Se pone contento.

L'infant també manifesta que cap element del dibuix forma part de la peça musical presentada, sinó que és un clarinet que sent ell.

En el grup guiat trobem dos casos que representen el reproductor musical, recurs utilitzat per realitzar l'audició, manifestant que, gràcies a les lletres que apareixien a la pantalla, l'adult podria saber quina peça sonava.

Observem doncs, que tot i que en els dos grups han representat elements musicals, en el grup lliure són elements relacionats amb la notació musical mentre que en el guiat van relacionats amb el recurs, és a dir que no apareix la grafia de la música sinó un recurs tecnològic, existint una diferència entre els elements musicals d'ambdós grups.

Representació gràfica amb elements no musicals (A)

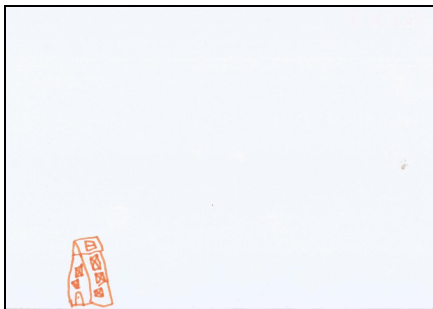

Figura 4: Dibuix d'una casa realitzat per un infant que no ha volgut moure's. (grup lliure)

Figura 5: En el dibuix es representen els planetes del sistema solar. (grup guiat)

La majoria d'infants del grup lliure, 4 casos, han dibuixat cases o altres elements que no tenen relació aparent amb la peça musical. Quan se'ls pregunta per què han dibuixat una casa, la seva resposta és, o bé perquè els hi agraden les cases, o bé perquè tothom està dibuixant cases; sense manifestar cap relació amb la peça musical. Si bé és cert que en algun cas concret l'infant no ha acompanyat l'audició de la peça musical amb moviment corporal (Figura 4), en la resta de

casos, tot i expressar-se corporalment durant la peça musical i mostrar interès al llarg de tota la sessió, no s'ha plasmat cap aspecte relacionat amb l'obra en la producció gràfica realitzada.

En el grup guiat, trobem un únic cas d'un infant que representa elements no musicals, els planetes, i manifesta que ho fa perquè li agraden els planetes i es sap el nom de tots els que hi ha. Per tant, la representació gràfica no va relacionada ni amb la percepció de la música ni del moviment, sinó amb un altre tema d'interès per ell, com són els planetes.

Observem que en el grup lliure han predominat les produccions amb altres elements, en concret les cases; els infants miraven les representacions dels altres companys i reproduïen en el seu full el que veien. Aquest fet mostra una menor interiorització de la música en el grup lliure, ja que la majoria d'infants no han plasmat cap element relacionat amb la peça musical, tot i la consigna donada. En el grup guiat, en canvi, només hi ha una producció amb altres elements i va relacionada amb una motivació present aquell dia, els planetes, que resultava un tema de major interès per l'infant en qüestió.

Representació gràfica amb elements corporals (EC)

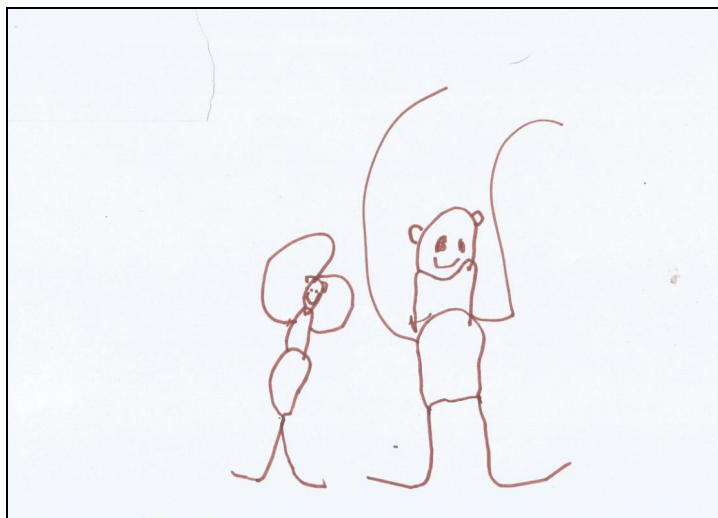

Figura 6: Representació del moviment d'un infant del grup guiat, el qual manifestava que era un ball que s'havia inventat. (grup guiat)

En 4 casos del grup guiat es representen elements corporals que no formen part del conjunt de moviments proposats per l'adult. Gràcies a l'enregistrament visual podem observar que, en algun moment de la sessió, de forma espontània, tots els casos van realitzar els moviments corporals representats. En les produccions observem com hi apareix el propi infant més d'una vegada, representant diferents moviments. Esmentar també que els quatre casos tenien clar què volien representar i, quan se'ls preguntava què havien dibuixat, eren capaços de reproduir el mateix moviment del dibuix. A la figura 6 s'observa la producció gràfica d'un infant que en acabar l'audició va dir: *"pues yo me voy a*

dibujar haciendo así". I feia els moviments dibuixats mentre taral·lejava el Tema A de l'audició.

Respecte el grup lliure no trobem cap producció gràfica en la que apareguin elements corporals. Això mostra que en el grup amb vivència guiada el moviment ha estat més significatiu pels infants i han pres una major consciència corporal, que s'ha vist plasmada en les produccions mitjançant la representació del propi cos.

Un cop tractades les diferents tipologies, mencionar que, gràcies a l'enregistrament en vídeo, hem observat una diferència en l'actitud dels infants en finalitzar la peça musical. El grup d'infants que ha vivenciat la música amb moviment corporal dirigit mostra neguit i realitza moviments que no se'ls ha proposat realitzar al llarg de la peça musical; la majoria de moviments que realitzen van acompanyats del taral·leig del tema A i són els que han estat representats en les produccions. En canvi, el grup que ha vivenciat la música de manera lliure, en finalitzar l'escolta, els infants es queden més relaxats ja que han evocat totes les emocions i neguit al llarg de la peça musical.

DISCUSSIÓ DELS RESULTATS I CONCLUSIÓ

Les produccions gràfiques dels infants, així com l'entrevista verbal, ha possibilitat una major comprensió de la representació construït per l'infant entorn un tema, en aquest cas, la peça musical treballada. Tot i que no hem de perdre de vista que les dades obtingudes no són extrapolables a tota la població, doncs es tracta d'un grup reduït d'infants i només són reals en el context de la investigació; les dades recollides són de gran interès per respondre a les qüestions que guien la investigació: *quines són les produccions gràfiques dels infants que vivencien la música de manera lliure? I dels que tenen algun tipus de guia?, existeix alguna diferència notòria entre aquests dos grups?*

Respecte quines són les produccions gràfiques dels infants, podríem extraure que el grup amb moviment corporal lliure ha realitzat, en la majoria de casos, produccions gràfiques sense cap relació amb la música, és a dir, que no s'ha plasmat cap esquema mental relacionat amb la música. No obstant, en dos casos els infants han traçat notes, però sense cap associació amb l'audició, únicament pel coneixement de la relació entre les notes i la representació de la música. I un darrer infant, d'aquest primer grup, ha representat elements musicals relacionats amb les emocions que ha despertat en ell la música. Podem dir, doncs, que el fet de moure's lliurement amb la música dóna peu, majoritàriament, a més representacions gràfiques desvinculades de l'experiència de vivenciar la música amb el cos. En canvi, pel que fa al grup amb moviment dirigit, a la majoria de produccions gràfiques hi ha una representació del moviment a partir del dibuix del propi esquema corporal, és a dir que els infants han vivenciat la música i han creat un esquema mental entorn aquesta, gràcies a la interiorització de moviments relacionats amb l'estructura de l'obra.

En resum, malgrat els dos grups han realitzat moviment corporal, el fet d'imitar un moviment proposat per l'adult ha propiciat una major atenció i vivència de la música, concretament de l'estructura, que és l'element que ha guiat l'adult. Aquesta atenció es veu plasmada en les produccions dels infants, els quals s'han representat a nivell corporal, tot reproduint seqüències de moviments, realitzades pel propi infant. La representació del propi cos, reproduint el moviment, mostra que hi ha hagut una presa de consciència corporal i, per tant, és un primer pas per l'aprenentatge de la música; reafirmant la idea d'Alsina, Díaz i Giráldez (2008:83) que exposa que "el moviment corporal està molt present en diferents activitats relacionades amb la música, i permet vivenciar de manera més profunda característiques de la música per tal d'exterioritzar aspectes reconeguts".

En el nostre estudi podem afirmar que vivenciar la música de manera lliure ha permès una escolta global, amb una major exteriorització del que els transmetia la música, per tant, en la vivència en si hi ha hagut un gaudi i una exteriorització de les expressions. No obstant, a l'hora de representar la música de l'audició no havien interioritzat cap element, i les seves produccions en escassos casos tenien relació amb elements musicals i, en cap, amb l'obra tractada. En canvi, el grup que ha vivenciat la música de manera corporal dirigida, amb una escolta global però focalitzant l'atenció en l'estructura, a partir de la proposta de moviments, ha plasmat aquest element en la majoria dels casos. Per fer-ho ha dibuixat el propi cos realitzant una sèrie de moviments coherents amb l'estructura. No obstant, en aquest darrer grup l'exteriorització i evocació de les emocions produïdes per la música no s'ha fet visible ni en les produccions gràfiques (ni en l'enregistrament visual) existint la necessitat de seguir realitzant moviments corporals un cop finalitzada l'audició de la peça musical. Això reafirma la idea exposada al marc teòric sobre l'aproximació a l'audició des de dues vessants: en la seva globalitat, i ressaltant elements del llenguatge musical, proposada per Malagarriga i Valls (2003). Recollint paraules literals de les autores: "és precís crear un equilibri entre les dues formes d'escoltar; en uns moments l'objectiu prioritari – i potser únic- serà gaudir de l'ambient musical, captar el caràcter i viure moments de comunicació marcats per l'atmosfera de la música; en altres moments, i sense perdre cap dels aspectes citats, l'atenció s'orientarà cap algun dels elements que conformen l'obra" Malagarriga i Valls (2003:18).

Extraïem doncs que en funció dels objectius pedagògics serà més adequada una proposta lliure o dirigida, sense perdre de vista que el moviment corporal és considerat un mitjà d'expressió per la gradual construcció de coneixement en l'educació musical (Alsina, Díaz i Giráldez, 2008; Malagarriga, Gómez i Viladot, 2010).

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

Alsina, P.; Díaz, M. i Giráldez, A. (2008) *La música en la escuela infantil (0-6)*. Graó. Barcelona: 83.

Bassedas, E.; Huguet, T. i Solé, I. (2007). *Aprender i ensenyar a l'educació infantil*. Barcelona: Graó. 36-37.

Cortés, M. i Romero, C. (2012). *Educació Infantil*. Editorial CEP. Madrid.

Le Boulch, J. (1982). *Educación por el movimiento en la edad escolar*. Barcelona. Paidós.

Leal, A. (2006). Simbolización gráfica: medio de expresión e instrumento del pensamiento. *Infancia y Aprendizaje*, 29, 203-218.

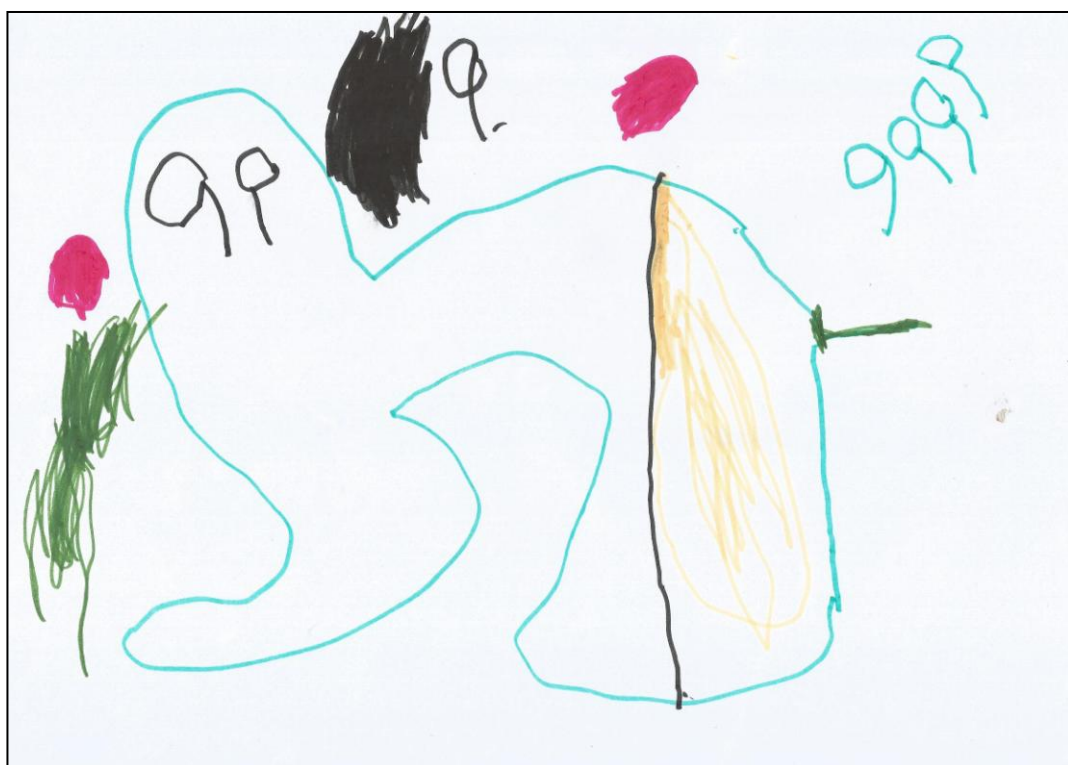
Malagarriga, T. i Valls, A. (2003). *La audición musical en la Educación Infantil. Propuestas didácticas*. Barcelona: Ediciones CEAC.

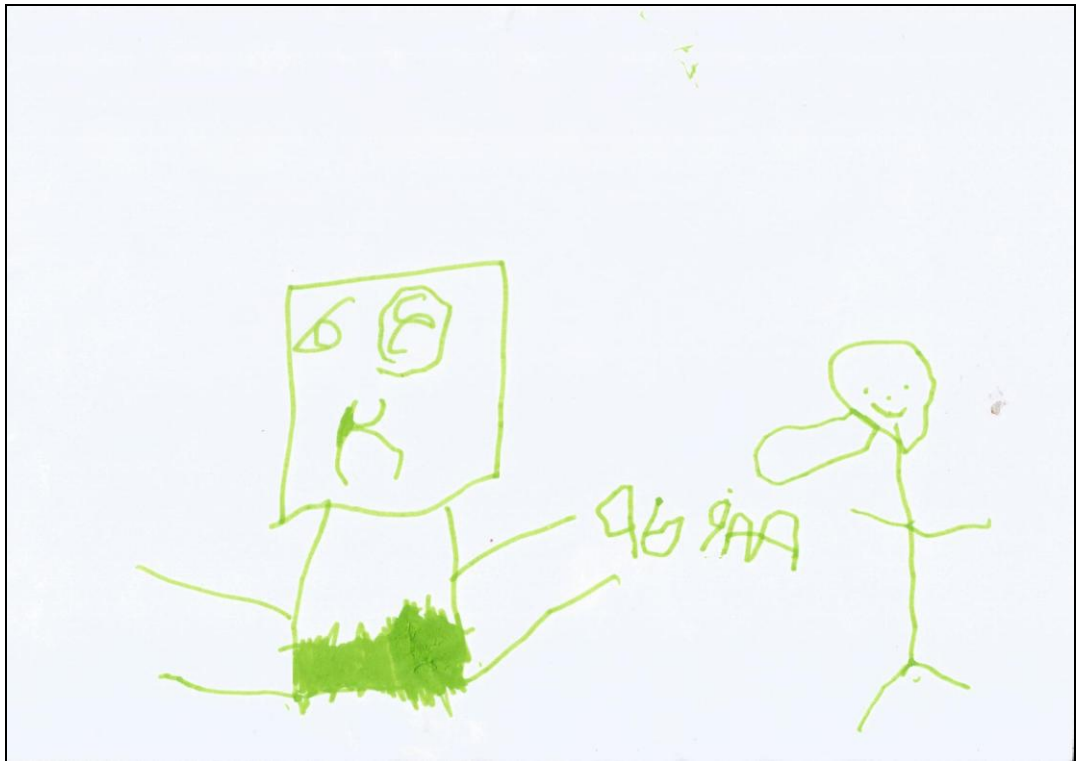
Malagarriga, T.; Gómez, I. i Viladot, L. (2010) CAPÍTOL V. Posem en solfa el que hem après. 66-74. Dins Malagarriga, T. i Valls, A. [eds] *Tot ho podem expressar amb música*. Barcelona: Dinsic Publicacions Musicals.

Pérez, J. (2011). *La música a la vida quotidiana d'infants de dos anys. Anàlisi de situacions musicals que es desenvolupen en context escolar*. Tesis doctoral. Universitat Autònoma de Barcelona.

Representacions gràfiques amb elements musicals (EM)

Grup lliure

Grup guiat

Representacions gràfques amb elements no musicals (A)

Grup lliure

Grup guiat

Representacions gràfiques amb elements corporals (EC)

Grup guiat

